

Bulgarien, Canada, Chile, Kina, Columbia, Danmark, Spanien, England, Finland, Frankrig, Guatemala, Grækenland, Haiti, Indien, Irland, Italien, Letland, Liberia, Luxembourg, Nicaragua, Norge, Nederlandene, Ny Zealand, Panama, Paraguay, Peru, Polen, Portugal, Rumænien, Syd Afrika, Salvador, San Domingo, den serbisk kroatisk slovenske Stat, Siam, Sverige, Schweiz, Czekoslovakiet, Ungarn, Uruguay og Venezuela.

II. De Forenede Staters Tiltrædelse af Domstolens Statut.

De Forenede Staters Senat vedtog den 27. Januar 1926 en Beslutning om visse Betingelser for Amerikas mulige Tiltræden af Domstolen, navnlig gaaende ud paa, at denne Tiltræden ikke skulde medføre nogen retlig Forbindelse med Folkeforbundet eller Paatagelse af Forpligtelser ifølge Versailles-traktaten, at de Forenede Stater paa lige Fod skulde deltage i Valget af Dommere, at Domstolens Statut ikke maatte ændres uden disse Staters Samtykke, samt at Domstolen ikke maatte efterkomme nogen Anmodning om en raadgivende Udtalelse med Hensyn til noget Spørgsmaal, hvori de Forenede Stater erklærede sig interesseret, uden disses Samtykke.

Efter at de Forenede Stater dengang havde gjort de øvrige Deltagere i Domstolens Statut bekendt med denne Senatsbeslutning, fandt der i September 1926 i Genève en Konference Sted, hvori man formulerede et Svar til den amerikanske Regering. Dette Svar blev dog ikke fra amerikansk Side anset som tilfredsstillende. Men i en Note af 19. Februar 1929 fra den daværende amerikanske Statssekretær *Kellogg* til Folkeforbundets Generalsekretær fremhævedes det, at der kun synes at foreligge mindre betydelige Uoverensstemmelser, saaledes at der synes at være god Udsigt til, at en yderligere Forhandling kunde føre til det ønskede Resultat.

Som Følge heraf deltog den tidligere amerikanske Minister *Elihu Root*, der alle-

rede i 1920 havde medvirket ved Statutens Udarbejdelse, i det sagkyndige Udvalgs Forhandlinger i Marts 1929, og det lykkedes derved at komme til Enighed om visse Forslag, der formentes at være antagelige fra alle Sider. Disse Forslag samledes i en særlig Protokol, som skulde forelægges Forsamlingen til Godkendelse, saaledes at den derefter kunde blive undertegnet af de i Statuten deltagende Staters Delegerede, forinden disse forlod Genève.

Protokollen gaar i Hovedsagen ud paa at antage de af Senatet formulerede Betingelser. Ifølge Art. 3 kan ingen Ændring i Statuten finde Sted uden Tilslutning fra alle de kontraherende Stater. Art. 5 indeholder nærmere Regler om Fremgangsmaaden, der skal sikre de Forenede Stater Kundskab om ethvert Forslag angaaende Indhentelse af en raadgivende Udtalelse fra Domstolen, og om Fremgangsmaaden for det Tilfælde, at der rejses Indvending fra amerikansk Side. Kan Enighed ikke tilvejebringes, kan ifølge Art. 5, 4. Stk., de Forenede Stater benytte den i Art 8 ogsaa for alle de andre Deltagere hjemlede Ret til at træde tilbage fra denne Protokol, uden at dette Skridt skal kunne betragtes som en uvenlig Handling eller som en Vægning ved at deltage i det almindelig Arbejde for Fred og god Forstaaelse. Enhver fremtidig Tiltræden til Domstolens Statut skal ifølge Art. 6 forstaas som tillige omfattende en Antagelse af denne Protokol.

Som ovenfor nævnt besluttede Forsamlingen at henvise Spørgsmaalet til den ovennævnte Konference, der traadte sammen den 4. September i Genève angaaende Ændringen af Domstolens Statut. Konferencen vedtog eenstemmigt det af det sagkyndige Udvalg udarbejdede Protokoludkast og sendte det tilbage til Forsamlingen, der atter henviste det til 1. Udvalg. Her gjorde den britiske Delegerede, Sir *Cecil Hurst*, rede for Forslaget, som han anbefalede, idet han understregede, at det vilde være nødvendigt i Udvalgets Beretning til Forsamlingen at tilføje nogle forklarende Enkeltheder med Hensyn til Proceduren angaaende